

Bratia a sestry,

na túto nedeľu som vybrala kázanie, ktoré sa hodí do tohto času, a to o hriechu a o pokání. Kázanie o hriechu je súčasťou zvestovania evanjelia o Božej láske a milosti. Len ten, kto pozná cenu Božej milosti, pozná hĺbku svojho hriechu. A my sme od prirodzenosti hriešny.

Po prečítaní oddielu z Jánovej epištoly, som ostala prekvapená. Ako si máme vyložiť tento text? Myslel to Ján naozaj vážne, keď hovorí: „Kto však sa dopúšťa hriechu je z diabla, pretože diabol od počiatku hreší...Kto je však narodený z Boha, nedopúšťa sa hriechu, pretože Božie semeno v ňom zostáva, ba ani nemôže hrešiť pretože sa narodil z Boha“. Chce nám tu Ján snáď povedať, že nie sme Božími deťmi, dokiaľ nebudeme žiť bezhriešnym spôsobom života? To by potom Kristova obeť bola zbytočná, pretože by sme sa ku spravodlivosti mohli dopracovať svojim vlastným úsilím. A to nie je možné. Ľudské sily a schopnosti nám na to nestačia. My nemôžeme byť spravodliví bez Božej milosti. Ako teda môže Ján tvrdiť, že spravodlivým je len ten, kto skutočne činí spravodlivosť? Veď takýto nikto z nás neni. Akoby to Jánove slovo ani do Biblie nepatriło, pretože to nesúvisí s evanjeliom o Božej milosti. My vieme, že sme spasení našou vierou a Božou milosťou a nie na základe našich skutkov.

Lenže to Jánovo slovo v Biblii naozaj je, má tam svoje miesto. Ale ako ho máme chápať? Máme ho brať naozaj vážne, alebo si ho nevšímajť? Čo si o tom slovu máme myslieť?

V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že to slovo nestojí samostatne. Veď na začiatku tejto epištoly je napísané: „Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a pravda v nás neni... Ak hovoríme, že sme nezahrešili, klameme Boha a jeho slovo v nás neni“. Ako to teda ide dohromady? Na jednej strane Ján kresťanom píše, že hrešíme všetci, teda že nikto nemôže povedať, že je bez hriechu, a o dve kapitoly ďalej sa píše, že ten kto sa narodil z Boha nehreší, a ani nemôže hrešiť. Je to teda naozaj zvláštne.

Keď sa budeme snažiť pochopiť tento text, ako to pisateľ myslel, nakoniec si povieme, že si vlastne ani neprotirečí. Ale stále nad tým premýšľam a nejde mi to do hlavy.

Myslím, že prvou úlohou tohto textu je nás vyburcovať. Ján píše zámerne provokatívne, aby sme tento list nečítali len ako zaujímavú knihu a potom ju odložili. Ale my chceme Bibliu čítať, aby sme počuli Božie slovo, aby k nám Boh skrze toto slovo hovoril. A toto slovo má byť ako dvojsečný meč, teda zbraň proti nám samotným, proti našej duchovnej ľahostajnosti. Biblia nás má vyprovokovať k tomu, aby sme vykonali to, k čomu nás Božie slovo vyzvalo.

Čo robíme, keď hrešíme? Sme si toho vedomí, vieme že sme zahrešili? A čo je vlastne hriech? Hriech je vedome porušenie Božích prikázaní. A toto vedomie je v poriadku. A čo na to odpovieme? Povieme si, že nikto neni bez hriechu. Každý nejak hrešíme.

A tu nastáva problém. To, že si povieme, že sme bez hriechu neni len náhražka nášho pokánia? Tam, kde by sme mali činiť skutočné úprimné pokánie, povieme len že „nikto neni bez hriechu“ A tak sa naozaj pokánium vyhneme. A povieme si: Ved' aj veriaci človek hreší. Ale vymluva a pokánie sú dve odlišné veci.

Ale Ján sa k tomu vyjadruje. To predsa takto nejde. To predsa neni samozrejme, že kresťania hrešia. Nemali by sme vedome hrešiť. Kto hreší dáva sa do spolku s diablom. Až takto vyhrotene to Ján hovorí. Som z toho naozaj prekvapená. Keď zhrešíme, malo by nás to trápiť. Takúto reakciu chcel apoštol týmto slovom vyvolať. Preto hovorí: „Kto je narodený z Boha nedopúšťa sa hriechu...“ Ako to Ján myslel sa skutočne ukáže, keď zmysel tejto vety obrátíme. Keby tam bolo napísane: „Kto je narodený z Boha, dopúšťa sa hriechu...“ Bolo by to iné. Byť narodený z Boha skutočne znamená nehrešiť. A keď hrešíme narušuje to náš vzťah s Bohom. Pre človeka, kt. verí v Boha, platí: Normálne je nehrešiť. Veriaci človek, keď sa narodil z Boha, nemôže hrešiť.

Ešte raz prečítam slová dnešného kázňového textu: „Ten, kto činí spravodlivosť je spravodlivý, tak ako je On spravodlivý. Kto sa však dopúšťa hriechu je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku. Preto sa zjavil Syn Boží, aby zmaril činy diabla. Kto je narodený z Boha, nedopúšťa sa hriechu, pretože Božie semeno v ňom zostáva, ba ani nemôže hrešiť, pretože sa narodil z Boha.“

Bratia a sestry, toto slovo nás provokuje práve preto, že aj ako veriaci v Boha vedome hrešíme. My sme naozaj od podstaty hriešny. Ale kto hreší a je mu to ľahostajne, ten skutočne Krista nevidel a ani nepoznal. Ten nevie, čo je Božia milosť a odpustenie hriechov. Tomu sa Ježiš doposiaľ nezjavil ako Syn Boží, ktorý prišiel aby zmaril činy diabla. Kto ale za svoje hriechy činí úprimné pokánie s prosbou o zľutovanie, ten činí spravodlivosť a prijíma Božiu milosť. A my veríme, že Boh je milostivý a láskavý. My veríme, že Boh nám odpúšťa naše hriechy, keď úprimne sputujeme svoje hriechy. Keď sputujeme svoje hriechy. Tak ako sa to píše v dnešnom kázňovom texte. A my máme možnosť nad tým premýšľať.

AMEN